

hvorefter han tager penge op af statskassen til at betale de udgifter med, som arbejdsgiverne burde have afholdt.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han vil give fru Jette Gottlieb et ordentligt svar på, hvad det egentlig er, der kunne gøre det berettiget, at man nu vil gribe ind og knægte det faglige demokrati.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Fagbevægelsen har ét ansvar, Arbejdsgiverforeningen har ét ansvar, regeringen og Folketinget har deres ansvar. Det er svaret.

En regering og et folketingsflertal kan ikke bare passivt lade stå til. Arbejdsmarkedets parter har haft 10 dage, 10 hele dage, til at finde en forhandlingsløsning. Vi har prøvet alt, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen – alt. Vi har opfordret parterne til at inddrage forligsmanden til at forlige dem. Det sagde man nej til. Vi har i går fået meget, meget klare meldinger til arbejdsministeren om, at der var ikke mere at gøre.

Hr. Keld Albrechtsen er forhåbentlig derfor af den opfattelse, at når parterne ikke kan løfte den situation, må vi vedstå os vores ansvar, og det var det, der skete.

Med hensyn til samfundsudviklingen kan vi selvfølgelig ikke bare passivt se til, at der går en uge, måske to uger til. I løbet af ganske få dage ville situationen på vores hospitaler være uholdbar. Rengøringsnavset stiger og stiger; det må der selvfølgelig gribes ind over for. Alt andet ville ikke være forsvarligt.

Anden næstformand (Henning Grove): Så giver jeg ordet til sidste medspørger, fru Kirsten Jacobsen.

Kirsten Jacobsen (FP): Fremskridtspartiet er tilfreds med, at der nu endelig sker noget, men jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren mener, at fagbevægelsen har optrådt med den værdighed, man må forvente under denne konflikt, når man f.eks. har givet dispensation, så stilladsarbejdere kunne opstille scener til 1. maj-møder, men har nægtet at give dispensation til færger, der skulle sejle med kræftsyge patienter.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Til fru Kirsten Jacobsen må jeg sige meget kort: Jeg tror ikke, det ville være klogt i den nuværende situation at uddele alt for mange karakterer. Jeg synes, jeg vil nøjes med bundlinjen:

Jeg skal dybt beklage, at fagbevægelsen og arbejdsgiversiden ikke har kunnet løfte den her opgave, og jeg skal også beklage, at der undervejs har været forløb, der mildt sagt har kunnet give bundkarakterer for det kunstneriske indtryk.

Hvis der tænkes på Ærø eksempelvis, havde jeg lejlighed til sammen med arbejdsministeren at forsikre Ærøes beboere om, at skulle der være brug for øjeblikkelig transport i tilfælde af sygdom, ville den transport blive løftet af regeringen, og det er naturligvis også det, vi fortsat har sørget for.

Jeg synes dog, vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at der er én ting, som vi fortjener, som fagbevægelsen og arbejdsgiversiden fortjener at få en lille anerkendelse for, og det er, at man trods alt har kunnet give dispensationer de sidste 10 dage, som har betydning, at vi har undgået livstruende situationer og sundhedstruende situationer.

Til gengæld må jeg sige, at når det gælder den anden side af sagen, havde jeg gerne set et resultat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 13

Kristian Thulesen Dahl (DF): Dansk Folkeparti er enig med statsministeren og regeringen i, at der på visse områder er behov for et indgreb. På visse specifikke områder som for at sikre dyrevelfærden, som for at sikre optimalt drevne hospitaler og lignende er der behov for, at der tages et initiativ fra Folketingets side.

Men derfra og så til at lave et generelt indgreb på nuværende tidspunkt er der jo et meget langt spring, og det håber jeg også statsministeren vil give mig ret i.

Derfor ønsker jeg også med dette spørgsmål at bore i det, som jeg ikke mener statsministeren har dokumenteret overhovedet indtil nu i denne spørgetime, nemlig spørgsmålet: Hvad er egentlig baggrunden for, at regeringen vælger i dag at komme med forslag til et generelt indgreb og ikke til nogle specifikke indgreb, nogle nålestiksindgreb, som Dansk Folkeparti også har foreslået tidligere i forløbet.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om sandheden i virkeligheden ikke er, at regeringen er bange for, at man eventuelt med et ind-